06/11/2023

Ηθική ανάταση στον καλλιεπή ναό του Αγίου Κωνσταντίνου Ομονοίας, για την Ε΄ Κυριακή του Λουκά, με την παραβολή του πλουσίου και του φτωχού Λαζάρου

/ Γνώμες

Γράφει ο Πάνος Ν. Αβραμόπουλος

Με την συμμετοχή του φιλάγιου λαού του 1-ου Διαμερίσματος – κέντρο της Αθήνας και σε κλίμα άχραντης ευλάβειας, έλαβε χώρα η ωραία λειτουργία της Ε΄ Κυριακής του Λουκά στις 5-11-23, με την παραβολή του πλουσίου και του φτωχού Λαζάρου. Στον περικαλλή λοιπόν και πολυφρόντιστο ναό του Αγίου Κωνσταντίνου στην Ομόνοια επι της οδού Αγίου Κωνσταντίνου, που λαμπρύνει για δεκαετίες στην πόλη, με το αξεπέραστο αισθητικό και αρχιτεκτονικό του κάλλος και τα μοναδικά

νεοκλασικά και αναγεννησιακά του στοιχεία, φέροντας άφθιτη τη σφραγίδα, της αρχιτεκτονικής μεγαλουργίας του κορυφαίου Έλληνα αρχιτέκτονα του 20-ου αιώνα Λυσάνδρου Καυταντζόγλου, ο οποίος τον σχεδίασε, προσήλ-θαν οι Αθηναίοι για να εορτάσουν την σπουδαία αυτή ημέρα της Ορθοδοξίας, η οποία βρίθει από μεγάλα ορθόδοξα μηνύματα, για την σημασία της μεταθανάτιας ζωής. Σημειώ-νοντας ακόμα σε ότι αφορά την αισθητική ταυτότητα του κορυφαίου βυζαντινού αριστου-ργήματος της πόλης του ναού του Αγίου Κωνσταντίνου – που έχει έκδηλη σε κάθε σημείο του την αγάπη και την φροντίδα του ιερατικού του προϊσταμένου Αρχιμανδρίτη κ.κ. Σερα-φείμ Ρίβιου – πώς τις σπουδαίες εσωτερικές του αγιογραφίες, τις είχε επιμεληθεί ο κορυ-φαίος αγιογράφος Αναστάσιος Λουκίδης, με βοηθούς τον αξεπέραστο Φώτη Κόντογλου και τον Δημήτριο Δήμα. Η ανέγερση του σπουδαίου αυτού ναού της Ομονοίας ξεκίνησε το 1871 με απόφαση του τότε Δημοτικού Συμβουλίου Αθηνών, προς τιμήν του γεγονότος της γέννη-σης του Βασιλέως Κωνσταντίνου το 1868 και η αποπεράτωσή του έλαβε χώρα το 1905, με γενναία χορηγία της βασίλισσας Όλγας. Έκτοτε ναός ο οποίος έχει υποστεί και αρκετές παρεμβάσεις και επισκευές ένεκα των καταστρεπτικών σεισμών του 1981 και του 1999 στην Αθήνα, αποτελεί ένα από τα σπουδαιότερα τοπόσημα-βυζαντινά στολίδια της Αθήνας μας.

Στην μεγαλοπρεπή και πανέμορφη έτσι εκκλησία του Αγίου Κωνσταντίνου Ομονοίας, είχαμε τη δυνατότητα να παρακολουθήσουμε την, μεστή και πλούσια

ηθικά παραβολή του πλού-σιου και του φτωχού Λαζάρου, που αναφέρεται στην επίγεια και μετά θάνατον ζωή. Σύμφωνα με την παραβολή, ο πλούσιος ζει μέσα στη χλιδή και στις ανέσεις, ενώ ο φτωχός Λάζαρος άρρωστος αδύναμος και κακοπαθημένος, πασχίζει σερνάμενος έως την πόρτα του πλουσίου, να χορτάσει από τα λιγοστά ψίχουλα που πέφτουν από τα πλουσιοπάροχα τραπέζια του, ενώ του γλύφουν τα σκυλιά τα πληγιασμένα πόδια του, για να τον ανακου-φίσουν απο τους πόνους. Ο πλούσιος γεμάτος οίηση και αλαζονεία, αδιαφορεί για τον δυστυχή και φτωχό Λάζαρο, και ο αδύναμος και ταπεινός Λάζαρος από την άλλη, δέχεται αγόγγυστα, αλλά με καρτερία και ελπίδα στο Θεό, τις δεινές δοκιμασίες του. Μετά το θάνατό τους όμως αντιστρέφονται τα πράγματα, οπότε ο Λάζαρος πέφτει στον παράδεισο στην αγκαλιά του Αβραάμ, ενώ ο πλούσιος βυθίζεται στις φωτιές της κολάσεως.

Μπροστά στα μεγάλα του δεινά τώρα ο πλούσιος, παρακαλεί τον Αβραάμ να

στείλει τον Λάζαρο να του δροσίσει με λίγο νερό τη γλώσσα, γεγονός που απορρίπτει κατηγορηματικά ο Αβραάμ, δοθέντος ότι τους χωρίζει η άβυσσος. Ενώ στη συνέχεια ο πλούσιος ζητά από τον Αβραάμ, να αποστείλει το Λάζαρο στους πέντε αδερφούς του, για να τους ενημερώσει πως έχουν τα πράγματα στη μετά θάνατον ζωή και να μην καταλήξουν και αυτή με την απερίσκεπτη και εγωκεντρική συμπεριφορά τους στην κόλαση. Ωστόσο ο πατριάρχης απα-ντά πως εάν τα αδέρφια του πλούσιου υιοθετούν τις οδηγίες του Μωυσή και των προφη-τών, αυτό είναι αρκετό για να κερδίσουν την επουράνια βασιλεία. Ο πλούσιος όμως αντι-τείνει στον Αβραάμ, πως αν εμφανιστεί στα αδέρφια του ένας νεκραναστημένος, τότε αυτά θα πιστέψουν. Και ο Αβραάμ του απαντά, πως αν δεν σεβαστούν τα αδέλφια του το νόμο του Θεού, ούτε και κάποιος νεκραναστημένος, δεν θα τους πείσει να πιστέψουν.

Είναι πολλά και πλούσια τα μηνύματα αυτής της σπουδαίας περικοπής της **Ε΄ Κυριακής του Λουκά,** στα οποία αξίζει να εστιάσουμε ως χριστιανοί. Πρωτίστως αποδεικνύεται το παρά-θυρο που μας εμφανίζει ο Ιησούς, για να παρατηρούμε τα τεκταινόμενα στη μετά θάνατον ζωή. Οι ψυχές ζουν και μεριμνούν για τους δικούς τους ανθρώπους που βρίσκονται εν ζωή πάνω στη γη. Από την άλλη ο τρόπος που ηθικά πορευτήκαμε στη ζωή μας, κρίνει και το πώς θα πορευτούμε στην αιωνιότητα. Συνακόλουθα διαπιστώνουμε πως η αδιαφορία μας για τους αδύναμους και φτωχούς συνανθρώπους μας, χτίζει ένα πελώριο φράγμα

μεταξύ εμάς και του Θεού. Στην προκειμένη περίπτωση ο πλούσιος κατακρίνετε και τιμωρείται όχι επειδή απλά ήταν πλούσιος, εφόσον καθώς γνωρίζουμε και ο Αβραάμ και ο Ιώβ και ο Ιω-σήφ ο από Αριμαθαίας υπήρξαν πλούσιοι άνθρωποι, αλλά επειδή ήταν αλαζονικός, άκαρ-δος και ηθικά κυνικός. Για τον ίδιο λόγο ο φτωχός δικαιώνεται ηθικά από τον κύριο, όχι επειδή απλά ήταν φτωχός, αλλά επειδή υφίστατο τις δυσκολίες και τις κακοπάθειές του, με καρτέρια, φρόνηση και ελπίδα για την ουράνια ζωή. Κλείνοντας σημειώνουμε την κορυ-φαία επισήμανση του Θεού δια του στόματος του προφήτη Αβραάμ, που μας τονίζει εμφα-τικά, πως αν δεν υπακούμε το όνομα του, καμιά νεκρανάσταση, δεν θα μας πείσει να υιοθετήσουμε το θέλημά του. Το γεγονός αυτό εξάλλου το συναντήσαμε και με τα Θεία Πάθη, όπου οι Φαρισαίοι παρότι είδαν την ανάστασή του φίλου του Χρήστου του Λαζά-ρου, δεν πίστεψαν στο Χριστό.

Αυτά τα άχραντα μηνύματα μας ανέλυσε παρακολουθώντας τη θεία λειτουργία, ο ευλαβής αρχιμανδρίτης και προϊστάμενος του Αγίου Κωνσταντίνου Πατέρας κ.κ. Σεραφείμ Ρίβιος, πού με την πολυμέρεια της θεολογικής του παιδείας, αλλά και την πατρική του αγάπη, μας πρόσφερε μοναδική ηθική ανάταση, αυτή την Κυριακή της Ε΄ Κυριακής του Λουκά, στο μεγαλοπρεπή και καλλιεπή ναό του Αγίου Κωνσταντίνου της Ομόνοιας, ο οποίος συνιστά ένα από τα περίσεπτα βυζαντινά στολίδια της Αθήνας μας. Ο Άγιος Κωνσταντίνος να σας σκέπει και να σας χαρίζει υγεία και ηθική ευημερία.